

قصه های خوب برای بچه های خوب

مرحوم مهدی آذر خمشاهی

معروف به آذربزدی جوانی بود که به عشق کتاب و شیفتگی مطالعه از روستای خود به تهران آمد و کارگر چاپخانه ها و مؤسسات انتشاراتی شد. او که تا پایان عمر ازدواج نکرد و خانواده ای تشکیل نداد.

حجت الاسلام
محمدرضا زارعی
پژوهشگر دینی

روزها مشغول به کار بود و شب ها به مطالعه و نوشتن می پرداخت و چون کودکی و نوجوانی خود را با محرومیت گذرانده بود. می خواست که کودکان و نوجوانان پس از خود را که مشتاق کتاب خواندن و قصه شنیدن هستند، یاری کند و کارشان را آسان سازد.

این نویسنده بی ادعا و خودآموخته بی آنکه استادی داشته باشد یا در مراکز آموزشی معتبر و معروف به تحصیل پرداخته باشد، فروتنانه و دست تنها کاری کرد که در تربیت نسل های پیاپی و آشنایی آنان با فرهنگ ایرانی اسلامی، اثرگذار و جریان ساز شد و پیشتازی او در این عرصه چنان بود که به پدر ادبیات کودک و نوجوان ایران شهرت یافت. او قصه های مختلف از متون کهن ادبی را که برای مخاطب امروز دشوار و قدری دور از دسترس بود، باثری روان و زبانی ساده و شیرین بازنویسی کرد و با عنوان «قصه های خوب برای بچه های خوب» در انتشارات امیرکبیر به چاپ رساند.

جلد اول این مجموعه شامل قصه های کلیله و دمنه بود که در سال ۱۳۳۵ منتشر و با استقبال فراوان روبه روشد. جلدهای بعدی به ترتیب در برگیرنده قصه های مرزبان نامه، قصه های سندبادنامه و قابوس نامه، قصه های مثنوی مولوی، قصه های قرآن، مناسب شیخ عطار و قصه های گلستان و مملستان هستند که به تدریج در سال های بعد منتشر شدند. وی بعدها جلد هشتم این مجموعه را با عنوان قصه های چهارده معصوم نوشت و کار خود را به پایان رساند.

او از انگشت شمار نویسندگانی است که به دلیل نوع کارش، هم در دوران پیش از انقلاب (دربافت جایزه سلطنتی سال ۱۳۴۵) و هم پس از انقلاب مورد توجه قرار گرفت. تا جایی که آیت الله... خامنه ای درباره اش گفتند: «من خودم را از جهت فرزند انیم، مدیون این مرد و کتاب این مرد می دانم». هر چند که او از تحسین و تشویق لازم چنان که شایسته اش بود، بهره مند نشد و تا پایان عمر -آن طور که در نامه ای شخصی

Instagram

مصطفی جلالی فخر، متخصص بیماری های داخلی

@dr.mostafa.jalalifakhr

(الان، بیمارستان، در چند قفمی فاجعه)

این متن را الان، ۶ عصر پنجشنبه در بیمارستان می نویسم، در حالتی که شرایط روحی خوبی ندارم. امکان گامی در ای می یو بیمارستان مقدور نبود و این عکس را در فضای مجازی یافته ام. در طول دوران طبایتم، تا این حد منقلب نشده ام. فوج فوج بیمار کرونا به بیمارستان ها سرازیر شده اند؛ شبیه مراکز درمانی در یک شهر زلزله زده. در کل تهران، چه در بیمارستان های دولتی و چه خصوصی، یک تخت خالی هم پیدا نمی شود. آمبولانس های پرشمار ای بیماران بدحال در شهر می چرخند و از هیچ جا پذیرش نمی گیرند. انبوهی تقاضای کمک و گاه در حد التماس برای پیدا کردن تخت خالی داریم و با سخمان از سر ناچاری، هیچ!

بچه ها و جوان ها بسیار بیشتر از قبل گرفتار شده اند. سرعت پیشرفت درگیری به زیاده است. چند دقیقه قبل، همکارم از شدت سنگینی فضا به کنجی پناه برد و حق حق، صدهای تنگی نفس و سرفه و گریه و فریاد و دعوا درهم آمیخته. اگر همین گونه پیش برود، هفته بعد با فاجعه ای انسانی روبه رو می شویم.

باید تهران را به سرعت و کاملاً تعطیل کنند. اینکه قبلاً کرونا گرفته اید، هیچ تضمینی ایجاد نمی کند. حتی اگر واکسن زده اید، فرض را بر این بگیرید که جزو درصد اندکی هستید که ایمنی مطمئن در آن ها ایجاد نمی شود. کم نیستند بیمارانی که حتی قبلاً دوبار گرفته اند و الان باز هم مبتلا شده اند. الان فقط و فقط و فقط، لطفاً در خانه بمانید و اگر مجبوری بیرون بروید، حتماً از دو ماسک استفاده کنید و فاصله یک مینیممتری را قاطعانه رعایت کنید. هرگونه دورهمی، در حکم خودکشی و دیگر کاری است. فکر کنید زلزله هفت پشتری آمده. الان در مرحله آواربرداری هستیم و بحث بر سر جرایی مستعد نیاید، به کار شرایط حد کنونی نمی آید. می دانم تمام این حرف ها تکراری است اما اندوه غریب مواجهه با این همه بیمار بدحال، مجبورم می کند دوباره بنویسم. شاید بر کسی اثر نکند و تأثیری نداشته باشد.

به داد خودتان برسید. یا علی مدام!

حدیث روز

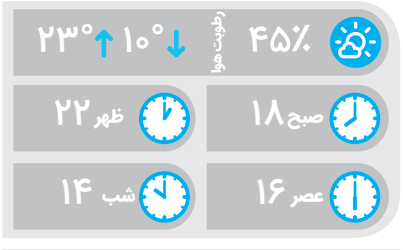
بزرگی

در مدارای باستان

و تحمل نفوذ دیگران

است.

امام حسین

آذان ظهر ۱۲:۳۱:۰۴ نیمه شب شهری ۲۳:۴۶:۰۸
غروب آفتاب ۱۹:۰۷:۰۴ آذان صبح فردا ۰۴:۲۳:۳۷
آذان مغرب ۱۹:۴۵:۵۶ طلوع آفتاب فردا ۰۵:۵۳:۴۴

میثاق نامه اخلاق حرفه ای

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

متناسب سازی حقوق بازنشستگان؛ فرمول هست، توجه نیست

غلامرضا بنی اسدی

حکایت متناسب سازی مستمری بازنشستگان یک گره کور دارد انگار، همان که در سخنان همشهری نجیب ما هم به آن اشاره شده است؛ فرمول خاص بخوانید، رحمت ا... پور موسی، نایب رئیس قانون بازنشستگان تامین اجتماعی شهید، در گفت وگو با شهر آرتیوز، با بیان اینکه بر اساس بند ب قانون برنامه ششم توسعه، دولت و سازمان تامین اجتماعی مکلف هستند که حقوق بازنشستگان کشوری و لشکری را همسان سازی و حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی را متناسب سازی کنند، گفت: دلیل این تفاوت در همسان سازی و متناسب سازی این است که بازنشستگان لشکری و کشوری جزو مشاغلی هستند که طبقه بندی شغلی در آن ها مشخص است و مطابق قانون، ۹۰ درصد حقوق فرد شاغل را بازنشسته باید دریافت کنند. این در حالی است که بیمه شدگان تامین اجتماعی دارای حداقل و حداکثر حقوق هستند که حداکثر حقوق هفت برابر حداقل است و در این بین، در پایی از تفاوت حقوق وجود دارد، به همین دلیل نیز فرمول خاصی برای همسان سازی حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی نمی توان در نظر گرفت.

فرمول هست، حتی اگر آن شغل وجود نداشته باشد برای همسان سازی، ضریب زمان بازنشستگی مشخص است. رقم حداقل حقوق در هر سال هم اعلام می شود. ماشین حساب هم که نباشد، جدول ضرب در ذهن همه هست. آن قدر که حساب کنند آن ضریب و این حداقل حقوق، امسال چه نتیجه ای دارد.

مسئله اصلی، نادیده گرفتن آن ضریب و در نظر گرفتن درصد های اعلامی است که حقوق و ضریب بازنشسته را در بردار معکوس قرار می دهد. مثلاً فرد در سال ۹۰ با ضریب شش برابر بازنشسته می شود اما هر سال که می گذرد، درصدی از ضریب کاسته می شود و به چند سال که رسید، مجموعه دریافتی فرد، به حداقل حقوق آن سال نزدیک می شود.

اما اگر ضریب سال بازنشستگی با توجه به حداقل حقوق در نظر گرفته شود، همیشه نسبت حفظ می شود

و نیازی به همسان سازی یا متناسب سازی نخواهد بود که به ما جرای تبلیغ مثل امسال بینجامد. امسال

-متأسفانه- کار به جایی رسیده است که از یک مسئله خوب برای بازنشستگان به یک نتیجه بد رسیده ایم،

حال آنکه با اندکی تامل در همان ضرایب و جدول ضرب می شد از متناسب سازی، یک فرصت بی بدیل

ساخت که هم وضعیت زندگی بازنشستگان را بهبود بخشد و هم به افزایش اعتماد و امید در جامعه بینجامد

و بتوانیم به تولید یک سرما یا اجتماعی برسیم اما انگار دوستان همچنان به دنبال فرمول های تازه هستند.

امیر منصور رحیمیان | مرد

چنگی به چه کاری آید وقتی چنگی نیست؟ این سوال از همان ابتدا پیش برش، سوال خانه خراب کنی بوده است. از همان وقتی که شروع به فهمیدن این موضوع کردند که می شود به ملک و نان و ناموس دیگران دست درازی کرد و از مهلکه جان سالم به در برد. از همان وقتی که اولین آدم بر سر منابع و دارایی هایش کشته شد؛ درست از همان موقع بود که آدم ها فهمیدند همه این کارها را می شود انجام داد، به شرط آنکه ابزارش را داشته باشید. ابزارش هم خودوختان و شمشیر و اسب و البته مرد چنگی است. از روزی که آدم به دنبال تولید و توسعه این وسایل رفت، بشر روی زمین دیگر آبخوش از گلویش پایین نرفت. این نکته را تاریخ گواهی می دهد و متأسفانه تا همین الان هم همین طور بوده است. داستان این تجار و باخو نیز بی جا،

آن قدر طولانی و پرتفصیل است که اگر بخواهیم تاریخ را یاد بگیریم، فقط باید داستان همین جنگ ها و خون ریزی ها را بخوانیم. انگار زندگی بشر نمی تواند بدون آنکه خون از دماغ کسی بیاید، ادامه پیدا کند. از نبرد بین قبایل در عصر پیدایش آدم گرفته تا جنگ مصریان با قبایل و جنگ رومیان با ممالک دوروبرشان و نبرد یونانیان و اعراب و عثمانی ها

مستقیم

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

مستقیم

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

مستقیم

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

مستقیم

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰

۱۴۰۰